

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om yrkesutbildade personer och av vissa andra lagar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Genom en ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården slopas förfarandet för dubbellegitimering av läkare och tandläkare. Enligt förslaget ska läkare och tandläkare beviljas legitimering på grundval av fullgjord läkar- och tandläkarutbildning, med stöd av vilken läkare och tandläkare har rätt att självständigt utöva sitt yrke. Målet för reformen är att förenkla och förenhetliga legitimeringsförfarandet såväl på nationell nivå som på europeisk nivå.

Fullgjord tilläggsutbildning inom primärvården slopas som villkor för full legitimation. Enligt förslaget ska namnet på tilläggsutbildning för läkare inom primärvården ändras till särskild allmänläkarutbildning och genomförandet av särskild allmänläkarutbildning ska vara ett villkor för rätten att inom ramen för sjukförsäkringen vara verksam i andra medlemsstater i Europeiska unionen än i Finland. Innehållet i den särskilda allmänläkarutbildningen ska motsvara tilläggsutbildningen inom primärvården. Genomgången särskild allmänläkarutbildning registreras i det centralregister över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (Terhikki) som förs av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Nå-

gon särskild legitimering som allmänläkare beviljas inte på basis av särskild allmänläkarutbildning.

I förslaget ingår också en ändring av lagen om privat hälso- och sjukvård, enligt vilken läkare och tandläkare ska göra en anmälan till regionförvaltningsverket som innehåller en utredning över deras praktiska erfarenheter innan de börjar tillhandahålla tjänster som självständiga yrkesutövare.

I förslaget ingår dessutom en ändring i lagen om hälso- och sjukvård enligt vilken ersättning för kostnader för den nio månader långa utbildning vid en hälsovårdscentral som ingår i specialläkar- och specialtandläkarexamen betalas av statens medel till en kommun och en samkommun till de delar utbildningen uppfyller de föreslagna kvalitetsmässiga kriterierna.

I förslaget ingår dessutom en ändring av 40 § i universitetslagen, som leder till att den målsatta tiden för odontologie licentiatexamen förlängs till fem och ett halvt år.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 maj 2011, förutom för ändringen av universitetslagen, som avses träda i kraft den 1 augusti 2011.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1 NULÄGE	4
1.1 Lagstiftning och praxis.....	4
Lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.....	4
Lagen om privat hälso- och sjukvård	5
Lagen om hälso- och sjukvård.....	5
Universitetslagen	5
1.2 Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i EU	5
1.3 Bedömning av nuläget	6
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	6
2.1 Mål	6
2.2 De viktigaste förslagen.....	6
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	7
3.1 Ekonomiska konsekvenser.....	7
Läkare.....	7
Tandläkare.....	8
3.2 Konsekvenser för myndigheterna	8
3.3 Samhälleliga konsekvenser	9
Konsekvenserna för utbildning efter grundexamen för medicine licentiater och utbudet på arbete	9
Konsekvenserna för utbildning efter grundexamen för odontologie licentiater och utbudet på arbete	9
Konsekvenser för odontologie studerande	10
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	10
4.1 Beredningsskeden	10
4.2 Remissyttranden och hur de har beaktats.....	11
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	11
DETALJMOTIVERING	11
1 LAGFÖRSLAG	11
1.1 Lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården	11
1.2 Lagen om hälso- och sjukvård	12
1.3 Lagen om privat hälso- och sjukvård	13
1.4 Universitetslagen.....	13
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	13
3 IKRAFTTRÄDANDE	13
4 SAMBAND MED GRUNDLAGEN OCH LAGSTIFTNINGSORDNING	14
LAGFÖRSLAG	15
Lag om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården	15
Lag om ändring av 60 § och 65 § i lagen om hälso- och sjukvård.....	18
Lag om ändring av 9 a § i lagen om privat hälso- och sjukvård.....	20
Lag om ändring av 40 § i universitetslagen.....	21

BILAGA	22
PARALLELLTEXT	22
Lag om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården	22
Lag om ändring av 60 § och 65 § i lagen om hälso- och sjukvård	29
Lag om ändring av 9 a § i lagen om privat hälso- och sjukvård	31
Lag om ändring av 40 § i universitetslagen	32

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

Syftet med lagen (559/1994, nedan lagen om yrkesutbildade personer) och förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (564/1994, nedan förordningen om yrkesutbildade personer) är att främja patientsäkerheten och kvaliteten på hälso- och sjukvårdstjänster. På grund av patientsäkerheten och patientens rättsskydd är det viktigt att hälso- och sjukvårdspersonalen är sakkunnig och yrkesskicklig. Förutsättningen för att lagens syfte ska förverkligas är att yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården har den utbildning som yrkesverksamheten kräver, annan tillräcklig yrkesmässig kompetens och övriga färdigheter som yrkesverksamheten kräver.

Enligt 2 § i lagen om yrkesutbildade personer är en yrkesutbildad person den som har rätt att utöva det aktuella yrket och använda den aktuella yrkesbeteckningen. Läkare och tandläkare är yrkesutbildade personer enligt lagen om yrkesutbildade personer och därför förutsätter utövandet av läkar- eller tandläkaryrket och användningen av yrkesbeteckningen läkare eller tandläkare legitimering enligt lagen om yrkesutbildade personer.

I 4 § i lagen om yrkesutbildade personer föreskrivs om ett tvådelat legitimeringsförfarande för läkare och tandläkare. Den första legitimeringen ger en begränsad rätt att vara verksam som legitimerad läkare eller tandläkare, medan den andra legitimeringen ger fulla rättigheter att vara verksam som legitimerad läkare eller tandläkare. De övriga legitimerade yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som nämns i lagen om yrkesutbildade personer legitimeras på grundval av grundutbildningen.

En läkare med grundutbildning beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården rätt att utöva läkar- eller tandlä-

karyrket som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga, vid en sådan verksamhetsenhet för hälso- och sjukvård som avses i 2 § 4 punkten i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) eller en sådan verksamhetsenhet inom socialvården som avses i 24 § i socialvårdslagen (710/1982).

En läkare som i Finland har genomgått tilläggsutbildning för läkare inom primärvården eller motsvarande utbildning som avses i förordning av statsrådet beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården rätt att självständigt utöva allmänläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person. På motsvarande sätt beviljas en tandläkare som i Finland har fullgjort den praktiska tjänstgöring som föreskrivs genom förordning av statsrådet rätt att självständigt utöva tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

Bestämmelser om tilläggsutbildning inom primärvården finns i undervisningsministeriets förordning om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/1993) och om praktisk tjänstgöring för tandläkare i 6 § (412/2010) i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (564/1994).

Av den tid som räknas till tilläggsutbildningen inom primärvården ska läkaren i minst nio månader sköta läkaruppgifter vid en hälsovårdscentral i anställningsförhållande till en kommun eller en samkommun under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person som har rätt att självständigt utöva läkaryrket.

Praktisk tjänstgöring förutsätter att tandläkare i minst nio månader sköter tandläkaruppgifter under ledning och tillsyn av en legitimerad person som har rätt att självständigt utöva tandläkaryrket. Av denna tid ska minst sex månader bestå av praktisk tjänstgöring i tandläkaruppgifter vid en hälsovårdscentral i anställningsförhållande till en kommun eller en samkommun.

Enligt förordningen som gäller specialläkarexamen kan tilläggsutbildning för läkare inom primärvården och den nio månader långa tjänstgöring vid en hälsovårdscentral som ingår i den räknas till godo i specialläkarutbildningen.

Lagen om privat hälso- och sjukvård

Enligt 2 § 3 mom. i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) avses med självständig yrkesutövare en sådan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som avses i 2 § 1 mom. i lagen om yrkesutbildade personer och som självständigt utövar sitt yrke. Den som genomgått tilläggsutbildning inom primärvården eller fullgjort praktisk tjänstgöring och en läkare eller tandläkare som på basis av det erhållit den andra legitimeringen har med stöd av legitimeringen enligt 4 § 2 mom. i lagen om yrkesutbildade personer rätt att självständigt utöva sitt yrke.

Enligt 9 a § ska en självständig yrkesutövare lämna in en skriftlig anmälan om verksamheten till regionförvaltningsverket innan han eller hon börjar tillhandahålla hälso- och sjukvårdstjänster. Av anmälan ska framgå namn, personbeteckning, telefonnummer, kontaktuppgifter, utbildning, under vilket namn eller vilken firma verksamheten utövas, de hälso- och sjukvårdstjänster som tillhandahålls samt var de tillhandahålls, uppgift om registrering i förskottsuppbördsregistret, den plats där journalhandlingarna förvaras och den dag då verksamheten inleds.

Lagen om hälso- och sjukvård

En proposition med förslag till lag om hälso- och sjukvård (RP 90/2010) lämnades den 11 juni 2010 till riksdagen, som antog lagen den 8 december 2010. I 60 § 3 mom. i den föreslagna lagen om hälso- och sjukvård föreskrivs om ersättning av kostnader som föranleds av tilläggsutbildning för läkare inom primärvården och därmed jämförbar utbildning samt kostnader som föranleds av praktisk tjänstgöring för tandläkare och därmed jämförbar tjänstgöring till en annan hälso- och sjukvårdsenhet än ett universitetssjukhus samt om den tjänstgöring som i vissa fall

krävs av personer som avlagt grundexamen utomlands. Innehållet i bestämmelsen motsvarar 47 a § 3 mom. i lagen om specialiserad sjukvård.

I 65 § 2 mom. i lagen om hälso- och sjukvård föreskrivs om den rätt som ett universitet och någon annan anordnare av social- och hälsovårdsutbildning som har hand om utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal och forskning inom hälso- och sjukvården har att använda sjukhus och separata verksamhetsenheter som en samkommun för ett sjukvårdsdistrikt svarar för även för att ordna annan utbildnings- och forskningsverksamhet inom hälso- och sjukvården än sådan som avses i 65 § 1 mom., i enlighet med vad som avtalas mellan samkommunen för sjukvårdsdistriktet och den utbildningsanordnare som bedriver utbildnings- och forskningsverksamhet.

Universitetslagen

I 40 § i universitetslagen (558/2009) föreskrivs om de målsatta tiderna för lägre och högre högskoleexamen. Den målsatta tiden för den utbildning som leder till odontologie licentiatexamen är två läsår när lägre högskoleexamen ingår i utbildningen, och fem läsår när lägre högskoleexamen inte ingår i utbildningen.

1.2 Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i EU

Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer (yrkeskvalifikationsdirektivet) ska en medlemsstat erkänna en utbildning eller yrkeskvalifikation som en unionsmedborgare förvärvat i en annan medlemsstat, om yrkesutövaren eller arbetstagararen enligt medlemsstatens lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser måste ha en viss utbildning eller yrkeskvalifikation. Ett erkännande ger unionsmedborgare rätt att utöva samma yrke i den mottagande medlemsstaten som han eller hon har kompetens för i sin ursprungsmedlemsstat.

På läkare och tandläkare tillämpas det automatiska systemet för erkännande som är ett

system som baserar sig på principen för automatiskt erkännande av de examina som nämns i bilagan till yrkeskvalifikationsdirektivet. Varje medlemsstat ska enligt direktivet erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare. I enlighet med yrkeskvalifikationsdirektivet ska medlemsstaterna i sitt system för social trygghet godkänna läkare som i en annan medlemsstat genomgått särskild allmänläkarutbildning enligt artikel 28 i direktivet som allmänpraktiserande läkare.

Av medlemsstaterna i Europeiska unionen är Finland den enda staten där läkare och tandläkare legitimeras två gånger. I de övriga medlemsstaterna får läkare och tandläkare legitimation antingen på basis av grundutbildning eller efter en praktikperiod som fullgörs efter grundutbildningen. Enligt en österrikisk undersökning beviljar 13 av Europeiska unionens medlemsstater läkare legitimation på grundval av att de genomgått en grundutbildning i medicin.

Mellan de nordiska länderna har ingåtts en överenskommelse som gäller godkännande av vissa yrkesgrupper för verksamhet inom hälso- och sjukvården och veterinärväsendet (FördrS 1–2/1994). Den nordiska överenskommelsen baserar sig på erkännande av rättigheter och inte som yrkeskvalifikationsdirektivet på erkännande av yrkeskvalifikationer.

1.3 Bedömning av nuläget

Det tvådelade legitimeringssystemet enligt lagen om yrkesutbildade personer, som består av dels legitimering under vissa begränsningar på grundval av en grundutbildning och dels egentlig legitimering på grundval av en tilläggsutbildning efter den första legitimeringen, gäller endast läkare och tandläkare. Andra legitimerade yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som nämns i lagen om yrkesutbildade personer legitimeras på grundval av grundutbildning.

De tvådelade legitimeringssystemet och den tilläggsutbildning för läkare inom primärvården och praktiska tjänstgöring för

tandläkare som ingår i det har ansetts stärka läkares och tandläkares praktiska kunskaper och därmed främja patientsäkerheten. Den tjänstgöring vid en hälsovårdscentral som ingår i tilläggsutbildning inom primärvården och praktisk tjänstgöring har betraktats som särskilt viktig för utbildningen eftersom den anses ge nödvändig erfarenhet av social- och hälsovårdssystemet som helhet.

Det tvådelade legitimeringssystemet är ändå administrativt alltför tungrott och svårt att förstå mot bakgrunden av det automatiska systemet för erkännande i yrkeskvalifikationsdirektivet. I de övriga medlemsländerna i Europeiska unionen finns ingen dellegitimering med undantag för den villkorliga legitimeringen i Storbritannien (provisional registration, som ger rätt att vara verksam vid verksamhetsenheterna i Foundation Programme). Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården har orsakats extra administrativt arbete av att göra upp separata utredningar för medlemsstaternas myndigheter om rättigheterna för läkare som genomgår tilläggsutbildning inom primärvården och tandläkare som fullgör praktisk tjänstgöring.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Mål

Propositionens mål är att förenkla och för- enhetliga regleringen av och myndighetsför- farandet vid legitimering. Syftet med den förenklade legitimeringsregleringen är att av- skaffa det system med dubbel legitimering som gör det svårare för läkare och tandläkare som fått utbildning i Finland att erkännas i andra EU-länder. Propositionens mål är även att patientsäkerheten ska beaktas när en läka- re eller tandläkare utövar sitt yrke som själv- ständigt yrkesutövare.

2.2 De viktigaste förslagen

Ett villkor för legitimering ska vara medi- cine licentiatexamen, och tilläggsutbildning- en inom primärvården slopas som villkor för legitimering. Den särskilda allmänläkarut- bildning som föreskrivs genom förordning

ska ha samma innehåll och vara lika lång som tilläggsutbildningen för läkare inom primärvården enligt förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/1993). Genomförandet av särskild allmänläkarutbildning kräver legitimering och under den särskilda utbildningen är läkaren verksam som legitimerad läkare. Genomgången särskild allmänläkarutbildning registreras i det centralregister över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (Terhikki) som förs av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Någon särskild legitimering som allmänläkare beviljas inte på basis av särskild allmänläkarutbildning. Närmare bestämmelser om särskild allmänläkarutbildning ingår i förordningen om yrkesutbildade personer, i vilken föreslås även andra ändringar av teknisk karaktär på grund av ändringarna i lagen.

När det gäller tandläkare kräver sloandet av dubbellegitimering och legitimering på grundval av avlagd examen att examenstiden för odontologie licentiatexamen i 40 § i universitetslagen (558/2009) förlängs och att den fördjupade praktik som ska ingå i examen utökas för att tandläkares praktiska kompetens ska garanteras sedan den praktiska tjänstgöringen slopas. Den fördjupade praktiken ska på samma sätt som praktisk tjänstgöring fullgöras i anställningsförhållande till en kommun eller en samkommun. Genomförandet av fördjupad praktik i anställningsförhållande till en kommun eller en samkommun säkerställer att tandläkaren bekantar sig med hälsovårdscentralens och tandläkares olika verksamhetsområden, får en helhetsbild av patientens vård och dess kontinuitet, graderingen av vården och konsulteringsmöjligheter som stöder vården samt det multiprofessionella samarbetet och ledningen av ett multiprofessionellt team.

I propositionen föreslås dessutom ett tillägg till 9 a § i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990), enligt vilket en skriftlig anmälan till regionförvaltningsverket ska innehålla en utredning om läkarens eller tandläkarens praktiska erfarenhet.

I lagen om hälso- och sjukvård, som antogs av riksdagen den 8 december 2010, ändras 60 § 2 mom. så att kostnaderna för den nio

månader långa utbildning vid en hälsovårdscentral som ingår i specialläkar- eller specialtandläkarutbildning ersätts av statens medel endast till de delar utbildningen uppfyller de kvalitetsmässiga kriterier som föreskrivs i momentet. I utbildningen ska sörjas för att en läkare eller tandläkare som genomför utbildningen vid en hälsovårdscentral görs tillräckligt förtrogen med de olika verksamhetsområdena och samarbetet vid hälsovårdscentralen samt inom hälso- och sjukvården och socialvården. För den som genomför utbildningen ska utses en handledare som står i anställningsförhållande till en kommun eller en samkommun. Dessutom ska en verksamhetsenhet inom primärvården ge handledning i enlighet med den plan för kvalitetsledningen och verkställigheten av patientsäkerheten som nämns i 8 § 3 mom. i lagen om hälso- och sjukvård.

I lagen om hälso- och sjukvård, som antogs av riksdagen den 8 december 2010, ändras 60 § 3 mom. så att ersättning av statens medel betalas förutom för kostnader för tandläkares praktiska tjänstgöring även för kostnaderna för den fördjupade praktik som ingår i grundexamen. För tilläggsutbildning inom primärvården eller därmed jämförbar utbildning betalas fortfarande ersättningar av statliga medel till en kommun eller samkommun som är huvudman för ett sjukvårdsdistrikt eller en hälsovårdscentral. Tilläggsutbildning inom primärvården jämställs med särskild allmänläkarutbildning. Till 65 § i lagen om hälso- och sjukvård föreslås bli fogat universitetets rätt att använda lokaler vid verksamhetsenheter inom primärvården under den minst nio månader långa utbildning vid en hälsovårdscentral som ingår i specialläkar- och specialtandläkarexamen.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Läkare

I dagens läge genomgår nästan alla läkare tilläggsutbildning inom primärvården. Tilläggsutbildningen har kunnat godkännas som en del av specialläkarutbildningen. Om

andelen läkare som specialiserar sig bibehålls, hålls även antalet läkare som fullgör den nio månader långa praktiken vid en hälsovårdscentral som en del av specialläkarutbildningen på samma nivå. Härmed borde reformen inte ha några betydande kostnadsverkningar och inte heller påverka finansieringen av arbetskraftskostnaderna för läkare och utbildningen efter grundexamen, inklusive statliga ersättningar enligt den föreslagna 60 § i lagen om hälso- och sjukvård (s.k. specialstatsandelsersättningar). Om antalet personer som fullgör särskild allmänläkarutbildning enligt förslaget till följd av reformen är färre än det antal läkare som tidigare fullgjorde tilläggsutbildningen inom primärvården, minskar detta mängden administrativt arbete vid universiteten samt Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Alla eventuella kostnadseffekter är emellertid svåra att förutse.

Tandläkare

Reformen påverkar finansieringen av arbetskraftskostnaderna för tandläkare i fråga om de statliga ersättningarna enligt 60 § i den föreslagna lagen om hälso- och sjukvård (s.k. specialstatsandelsersättningar). Att praktiken inom primärvården krymper från nio till sex månader minskar beloppet av de specialstatsandelsersättningar som staten betalar. När effekten av ändringen utvärderas ska man likväl ta hänsyn till att en del av den praktiska tjänstgöringen numera kan fullgöras hos en privat tjänsteproducent. Enligt en kalkyl av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården fullgör högst 20 procent av tandläkarna en del (som mest 3 månader) av den praktiska tjänstgöringen inom den privata sektorn. För dessa månader betalas ingen specialstatsandelsersättning. Detta minskar antalet månader då specialstatsandelsersättning betalas med högst sju procent jämfört med om den praktiska tjänstgöringen i sin nuvarande form skulle fullgöras enbart för arbetsgivare inom den offentliga sektorn. Allt som allt minskar förkortandet av primärvårdspraktiken med tre månader beloppet av statens specialstatsandelsersättningar med uppskattningsvis 30 procent. Minskningen av

specialstatsandelsersättningar ökar indirekt arbetsgivarens finansieringsandel av arbetskraftskostnaderna. En större förändringsfaktor än sloandet av dubbellegitimeringen kommer i fortsättningen att vara ökningen av antalet studerande, vilket under kommande år höjer antalet utexaminerade tandläkare och de specialstatsandelsersättningar som staten betalar.

När det gäller reformen är det viktigt att lägga märke till att specialstatsandelsersättningen som baserar sig på antalet praktikmånader endast betalas under den sex månader långa fördjupade praktiken, inte för annan klinisk praktik under grundexamenstiden. Reformen påverkar inte de engångsersättningar som betalas till universiteten på basis av antalet studerande som inlett tandläkarutbildning och antalet avlagda examina.

Reformen kan minska studiestödet till odontologie studerande. De exakta verkningarna kan inte bedömas på förhand, men enligt en grov uppskattning är verkningen per studerande ca 1000–2000 euro enligt nivån på studiestödet 2010. Om ungefär hundra odontologie licentiat utexamineras varje år, ligger totaleffekten mellan 100 000 och 200 000 euro.

Enligt en kalkyl som universiteten lämnat till social- och hälsovårdsministeriet och undervisnings- och kulturministeriet har reformen ändå inga direkta kostnadseffekter för universiteten. Enligt universitetens utredning kan man genom små ändringar i programmet för uppföljning av studieprestationer följa fullgörandet av den fördjupade praktiken. De studerande söker sig liksom hittills även i fortsättningen självständigt till orter där den fördjupade praktiken genomförs. Universiteten har ett kvantitativt och kvalitativt ansvar för uppföljningen av vårdpraktiken och ansvaret för handledningen av praktiken vilar på systemet för hälso- och sjukvårdstjänster.

3.2 Konsekvenser för myndigheterna

Propositionen förenklar det administrativa arbetet i anslutning till legitimeringen av läkare och tandläkare vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. I synnerhet det att tandläkares praktiska tjänst-

göring görs till en del av examen minskar genomgången av enskilda tjänstgöringsintyg vid centralämbetsverket.

Utvecklandet av Terhikki-registrets elektroniska överföring av uppgifter på det sätt som propositionen kräver genomförs genom att informationsöverföringen mellan universiteten och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården effektiviseras.

Propositionen har inga konsekvenser för tillämpningen av de nordiska ländernas överenskommelse om godkännande av vissa yrkesgrupper för verksamhet inom hälso- och sjukvården och veterinärväsendet (FördrS 1–2/1994).

3.3 Samhälleliga konsekvenser

Konsekvenserna för utbildning efter grundexamen för medicine licentiat och utbudet på arbete

Enligt enkätundersökningen Läkare 2008 som social- och hälsovårdsministeriet låtit göra har 95 procent av unga läkare genomfört, håller på att genomföra eller har för avsikt att genomföra specialiseringsstudier. På basis av denna information genomför endast en liten del av läkarna i det nuvarande systemet enbart tilläggsutbildning inom primärvården eller genomför inte alls studier som behövs för den andra legitimeringen. Om andelen unga läkare som specialiserar sig således fortsätter att vara hög även i framtiden och innehållet i specialläkarutbildningen inte förändras på ett avgörande sätt, har sloandet av dubbellegitimeringen ingen nämnvärd effekt för läkarnas utbildning efter grundexamen och tillträdet till arbetsmarknaden.

Reformen kan minska antalet läkare som genomför enbart särskild allmänläkarutbildning (nuvarande tilläggsutbildning inom primärvården), eftersom den inte längre behövs för full legitimation. Det finns inga exakta uppgifter om den nuvarande andelen sådana läkare, men det kan antas handla om några procent av de medicine licentiat som utexamineras. En eventuell minskning av antalet läkare som genomför den särskilda allmänläkarutbildningen i denna grupp borde inte ha någon betydande effekt för helheten.

Efter reformen har medicine licentiat rätt att självständigt utöva sitt yrke genast efter grundexamen. Detta kan eventuellt öka nyutexaminerade läkares arbete inom den privata sektorn, eftersom de inte behöver genomgå tilläggsutbildningen inom primärvården för att få full legitimation. Om andelen läkare som inleder specialiseringsstudier likväl hålls lika stor som nu, inverkar sloandet av dubbellegitimeringen knappast i någon större utsträckning på nyutexaminerades beslut om de ska jobba inom den privata eller offentliga sektorn.

Efter reformen genomförs särskild allmänläkarutbildning sannolikt av läkare som specialiserar sig på allmänmedicin som en del av sin specialiseringsutbildning samt av en del av dem som inte genomför specialiseringsstudier åtminstone genast efter utexamineringen. Bland de sist nämnda ska man i synnerhet beakta de läkare som har för avsikt att börja arbeta inom EU- och EES-området. Det är omöjligt att på förhand bedöma hur många som i fortsättningen kommer att genomföra särskild allmänläkarutbildning.

Konsekvenserna för utbildning efter grundexamen för odontologie licentiat och utbudet på arbete

I nuläget fullgör i praktiken alla tandläkare den praktiska tjänstgöringen relativt snart efter grundexamen och får på så vis full legitimation. Införlivandet av primärvårdspraktiken i licentiatexamen förändrar således inte i någon högre grad situationen när det gäller praktiken och tillträdet till arbetsmarknaden. I det nya systemet ska alla genomföra en fördjupad praktik inom primärvården i grundexamen, medan i praktiken alla i nuläget genomför praktiken snart efter grundexamen.

Bedömningen av konsekvenserna av sloandet av dubbellegitimeringen för tandläkare försvåras av att reformen träder i kraft automatiskt endast för nya studerande. De första odontologie licentiaterna blir således med säkerhet klara i enlighet med det nya arrangemanget 2017. Det är ändå möjligt att en del av de nuvarande studerandena övergår till det nya examenssystemet. Detta skulle påskynda reformens ikraftträdande i praktiken.

Grundutbildningen förlängs med ett halvt år medan den nio månader långa praktiska tjänstgöringen efter utexamineringen slopas. Totalt sett får tandläkare full legitimation tre månader snabbare än i nuläget, vilket gör att unga tandläkare något snabbare kommer ut på arbetsmarknaden.

Efter reformen fullgörs en sex månaders fördjupad praktisk tjänstgöring vid en hälsovårdscentral, men praktiken görs under universiteten. Detta stärker samarbetet mellan universitet och hälsovårdscentraler vid förverkligandet av primärvårdspraktiken, vilket förbättrar den utbildningsmässiga kvaliteten på praktiken. Tack vare det nya arrangementet fullgörs den fördjupade praktiken enligt enhetliga förfaranden i hela landet.

I och med reformen förlängs grundutbildningstiden, men å andra sidan fås full legitimering snabbare. Antalet studiepoäng för odontologie licentiatexamen ökar.

Konsekvenser för odontologie studerande

Utbildningen som leder till odontologie licentiatexamen förlängs med sex månader. Å andra sidan slopas praktikperioden efter examen, vilket som helhet betraktat leder till att en tandläkare blir fullt legitimerad tre månader snabbare än för närvarande.

Reformen påverkar odontologie studerandes inkomster under det sista studieåret och månaderna efter utexamineringen. För det första får en nyutexaminerad tandläkare tre månader snabbare lönen för en fullt legitimerad tandläkare. I det kommunala arbetskollektivavtalet för 2010–2011 innebär detta en ökning på ca 870 euro av månadslönen under tre månaders tid. För det andra är lönen under den fördjupade praktiken lägre än under nuvarande praktiska tjänstgöring. Månadslönen enligt det kommunala arbetskollektivavtalet sjunker med ca 300 euro under sex månader. Räknat i dessa månadslöner vinner en ung tandläkare ca 800 euro i förvärvsinkomster på reformen.

Dessa siffror ger ändå ingen exakt bild av läget, eftersom lönen under praktiktiden kan vara högre än i arbetskollektivavtalet i både det nuvarande och det nya systemet. Dessutom kan en nyutexaminerad tandläkare börja

jobba för en privat arbetsgivare och då motsvarar lönerna inte det kommunala kollektivavtalet. För det tredje höjer reformen studerandens inkomster under det sista studieåret, vilket påverkar erhållandet av studiestöd under det sista kalenderåret av studierna. Studeranden måste betala tillbaka studiestöd som han eller hon fått före den fördjupade praktiska tjänstgöringen, om den årliga inkomstgränsen för studiestödet överskrids på grund av lönen för den praktiska tjänstgöringen. Denna konsekvens beror på många enskilda faktorer som t.ex. i vilket skede av kalenderåret den fördjupade praktiska tjänstgöringen inleds, vilka andra inkomster den studerande har och om den studerande fått studiestöd under det sista studieåret. Den studerande kan mista högst 500 euro i månaden i studiestöd under högst sex månader. Det är dock möjligt att det erhållna studiestödsbeloppet inte förändras alls.

4 Beredningen av propositionen

4.1 Beredningsskeden

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 2 juli 2010 en arbetsgrupp för specialistutbildning för mandatperioden 1 augusti 2010–31 december 2010. Arbetsgruppen skulle utvärdera verkningarna av dubbellegitimeringen av läkare och tandläkare för tjänstgörings- och utbildningssystemet med tanke på patientsäkerheten och sjukförsäkringssystemet och på basis av sin bedömning lägga fram ett förslag till slopande av dubbellegitimeringen i form av en regeringsproposition. Arbetsgruppen beslöt vid sitt möte den 6 oktober 2010 att föreslå att dubbellegitimeringen av läkare slopas så att läkare på ansökan beviljas legitimation på basis av medicine licentiatexamen. För tandläkarnas del beslöt arbetsgruppen föreslå att dubbellegitimeringen slopas så att tandläkare på ansökan beviljas legitimering på basis av odontologie licentiatexamen som förlängts med sex månader.

Propositionen har förutom i arbetsgruppen beretts även vid mindre beredningsmöten i nära samarbete med företrädare för intressentgrupperna.

4.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Social- och hälsovårdsministeriet höll ett allmänt diskussionsmöte den 8 december 2010. Såväl de muntliga kommentarer som gavs vid diskussionsmötet och de skriftliga utlåtanden som sänkts för diskussionsmötet har beaktats i arbetet med propositionen.

5 Samband med andra propositioner

I förslaget föreslås ändringar i 60 och 65 § i lagen om hälso- och sjukvård. Regeringens proposition med förslag till lag om hälso- och sjukvård (RP 90/2010) lämnades den 11 juni 2010 till riksdagen, som antog lagen den 8 december 2010.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

4 §. *Rätt att utöva läkar-, tandläkar-, specialist- och specialtandläkaryrket på grundval av utbildning som genomgått i Finland.* Det föreslås att 4 § i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården ändras så att en person som i Finland har genomgått grundutbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan beviljas rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person. Legitimeringen beviljas på basis av examen som leder till läkar- eller tandläkaryrket på samma sätt som för andra yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som legitimerats med stöd av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. De punkter i lagen om yrkesutbildade personer i hälso- och sjukvården med stöd av vilka yrkesutbildade personer beviljas rätt att självständigt utöva ett yrke som legitimerad yrkesutbildad person ändras så att en yrkesutbildad person med stöd av lagen beviljas rätt att utöva yrket som legitimerad yrkesutbildad person.

Med stöd av legitimering får läkare och tandläkare rätt att även självständigt utöva sitt yrke. Bestämmelser om villkoren för självständigt yrkesutövande föreskrivs fortfa-

rande i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990). Det föreslås att paragrafens 2 mom., där det föreskrivs om rätt att utöva allmänläkaryrket, ska slopas

Paragrafens 2 mom. motsvarar 3 mom. i den gällande lagen.

I 3 momentet ingår ett omnämnande om att om särskild allmänläkarutbildning föreskrivs genom förordning av statsrådet. Kravet på särskild allmänläkarutbildning baserar sig på Europarådets och parlamentets direktiv om erkännande av yrkeskvalifikationer (2005/36/EG), som Finland har genomfört genom lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer och lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. Särskild allmänläkarutbildning är den benämning som används i direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer 2005/36/EG och den ersätter tilläggsutbildning inom primärvården, men innehållet är detsamma. Närmare bestämmelser om särskild allmänläkarutbildning utfärdas genom förordningen om yrkesutbildade personer (564/1994).

6 §. *Rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket med stöd av principen om automatiskt erkännande.* Paragrafen föreslås bli ändrad så att den rätt som beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården för medborgare i en EU- eller EES-stat att som legitimerad yrkesutbildad person vara verksam som allmänläkare i Finland avskaffas. Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som har avlagt i gemenskapens be-

stämmelser om erkännande avsedd grundexamen för läkare eller tandläkare i någon annan EU- eller EES-stat än Finland ska av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården beviljas rätt att i Finland utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av en utbildning i någon annan EU- eller EES-stat än Finland i staten i fråga har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett bevis på formella kvalifikationer som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket, beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person inom de specialistkompetensområden för läkare och tandläkare som nämns i gemenskapens bestämmelser om erkännande och som gäller i Finland. Paragrafens innehåll kvarstår i övrigt oförändrat.

11 §. Erkännande av utbildning som en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått i en stat utanför EU eller EES. Paragrafen föreslås bli ändrad så att en medborgare i en EU- eller EES-stat, som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en utbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket och som med godkänt resultat har genomfört de eventuella tilläggstudier eller genomgått det förhör som enligt 4 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (564/1994) föreskrivs av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården beviljas av ämbetsverket på ansökan rätt att i Finland utöva yrket i fråga som legitimerad yrkesutbildad person.

Det föreslås att 2 mom. upphävs. I tredje momentet stryks ordet självständigt. En medborgare i en EU- eller EES-stat som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en motsvarande av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården godkänd utbildning och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet, ska enligt 3 mom. av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansö-

kan beviljas rätt att i Finland utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

Innehållet i paragrafens fjärde och femte moment kvarstår oförändrat.

24 a §. Centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. Det föreslås att till 2 mom., där det föreskrivs om de uppgifter som ska införas i centralregistret, ska fogas uppgift om av läkare genomgången särskild allmänläkarutbildning eller motsvarande utbildning. Med motsvarande utbildning avses särskild allmänläkarutbildning enligt direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer som har genomgåts i någon annan EU- eller EES-stat.

40 a §. Meddelande av uppgifter om medicine, odontologie och pharmacie studerande samt om dem som genomgått särskild allmänläkarutbildning. Det föreslås att till paragrafen fogas nya 2 och 3 mom. I 2 mom. ska föreskrivas om universitetens skyldighet att till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården meddela namn och personbeteckning i fråga om sådana läkare som har genomgått särskild allmänläkarutbildning. Enligt 3 mom. ska Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården i det register som avses i 24 a § införa särskild allmänläkarutbildning eller motsvarande utbildning i någon annan EU- eller EES-stat på basis av anmälan från den läkare som har genomgått utbildningen. Anmälan ska innehålla uppgift om namn, personbeteckning och genomförda studier i fråga om den läkare som har genomgått särskild allmänläkarutbildning.

1.2 Lagen om hälso- och sjukvård

60 §. Statens utbildningsersättning till andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården än universitetssjukhus. Paragrafens 2 mom. ändras så att kostnaderna för den nio månader långa utbildning vid en hälsovårdscentral som ingår i specialläkar- eller specialtandläkarutbildning ersätts av statens medel endast till de delar utbildningen uppfyller de kvalitetsmässiga kriterier som föreskrivs i momentet. I utbildningen ska det sör-

jas för att en läkare eller tandläkare som genomgår utbildningen vid en hälsovårdscentral görs tillräckligt förtrogen med de olika verksamhetsområdena och samarbetet vid hälsovårdscentralen samt inom hälso- och sjukvården och socialvården. Det rekommenderas att den som genomgår utbildningen under utbildningstiden är anställd av en kommun eller en samkommun. För den som genomgår utbildningen ska utses en handledare som står i anställningsförhållande till en kommun eller en samkommun. En verksamhetsenhet inom primärvården ska dessutom ge handledning i enlighet med den plan för kvalitetsledningen och verkställigheten av patientsäkerheten som nämns i 8 § 3 mom. i lagen om hälso- och sjukvård.

I lagen om hälso- och sjukvård ändras 60 § 3 mom. så att ersättning av statens medel betalas förutom för kostnader för tandläkares praktiska tjänstgöring även för kostnaderna för den fördjupade praktik som ingår i grundexamen. För tilläggsutbildning inom primärvården eller därmed jämförbar utbildning betalas fortfarande ersättningar av statliga medel till en kommun eller samkommun som är huvudman för ett sjukvårdsdistrikt eller en hälsovårdscentral. Med tilläggsutbildning inom primärvården jämställs särskild allmänläkarutbildning.

65 §. *Användning av lokaler som hör till en samkommun för ett sjukvårdsdistrikt och till en kommun eller samkommun som är huvudman för en hälsovårdscentral för utbildning och forskning.* Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 3 mom., enligt vilket ett universitet har rätt att använda lokaler vid verksamhetsenheter inom primärvården under den nio månader långa utbildning vid en hälsovårdscentral som ingår i specialläkar- och specialtandläkarutbildningen enligt vad som avtalas mellan kommunen eller samkommunen och universitetet.

1.3 Lagen om privat hälso- och sjukvård

9 a §. *Anmälan om självständig yrkesutövning.* Till 2 mom. föreslås bli fogat en ny 6 a-punkt, enligt vilken en skriftlig anmälan till regionförvaltningsverket ska innehålla en ut-

redning om läkarens eller tandläkarens praktiska erfarenhet.

Att vara verksam som självständig yrkesutövare ska anses mera ansvarsfyllt än tjänstgöring i ett anställningsförhållande under arbetsgivarens arbetsledningsrätt. Med tanke på patientsäkerheten är det motiverat att kräva en utredning om praktisk erfarenhet av läkare och tandläkare som är verksamma som självständiga yrkesutövare.

1.4 Universitetslagen

40 §. *Målsatta tider för lägre och högre högskoleexamina.* Det föreslås att 2 mom. 3 punkten ändras så att den målsatta tiden för den utbildning som leder till odontologie licentiatexamen ska vara två och ett halvt läsår när lägre högskoleexamen ingår i utbildningen och fem och ett halvt läsår när lägre högskoleexamen inte ingår i utbildningen.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

På grund av de föreslagna lagändringarna ska 3, 3 a, 3 f och 14 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården ändras så att hänvisningarna till självständigt utövande av yrke stryks. Förordningens 5 §, där det föreskrivs om särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare, ändras så att i paragrafen i stället för om särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare föreskrivs om särskild allmänläkarutbildning. Dessutom fogas till förordningen en ny 5 a §, där innehållet i den särskilda allmänläkarutbildningen fastställs. Innehållet motsvarar innehållet i nuvarande särskilda utbildning för allmänpraktiserande läkare.

3 Ikraftträdande

Lagändringarna föreslås träda i kraft den första maj 2011. Det föreslås dock att ändringen av universitetslagen ska träda i kraft den 1 augusti 2011. I samband med ikraftträdandet registreras läkare som är införda i Terhikki, centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som förs av Tillstånds- och tillsynsverket för so-

cial- och hälsovården, och har rätt att utöva läkaryrket som legitimerade yrkesutbildade personer under ledning och tillsyn av någon annan (s.k. läkare i tilläggsutbildningsskedet eller euroläkare) samt legitimerade allmänläkare utan särskild ansökan som legitimerade läkare i registret. När det gäller allmänläkare införs i registret genomgången särskild allmänläkarutbildning eller motsvarande utbildning.

När det gäller tandläkare föreslås i lagen en övergångsbestämmelse enligt vilken de bestämmelser som gällde före den föreslagna lagens ikraftträdande i tillämpliga delar tillämpas på tandläkare vars utbildning inte har inbegripit en sex månaders fördjupad praktik.

4 Samband med grundlagen och lagstiftningsordning

Enligt 18 § i Finlands grundlag har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Systemet för legitimering och tillsyn över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården är ett av de system som kringskar friheten att utöva yrke eller näring och vars syfte är att trygga rättigheterna för de patienter som använder hälso- och sjukvårdstjänster samt deras hälsa och säkerhet. De förebyggande tillståndsförfaranden som avses i bestämmelserna om yrkesutövning inom hälso- och sjukvården är

nödvändiga för att nämnda syften ska uppnås.

Till 60 § 2 mom. i lagen om hälso- och sjukvård föreslås ett tillägg om att för den som fullgör utbildning vid en hälsovårdscentral ska utses en handledare som står i anställningsförhållande till en kommun eller en samkommun. I momentet definieras även andra kvalitetsmässiga utbildningskriterier som utgör villkor för att ersättning av statens medel ska betalas till en kommun och en samkommun samt vissa andra berörda.

Kravet på att handledaren ska stå i anställningsförhållande till en kommun eller en samkommun begränsar inte den grundlagsenliga friheten att utöva ett yrke. Anställningsförhållandet är endast ett villkor för att staten ska betala ersättning och påverkar t.ex. inte universitetets beslut om att utbildningen ska godkännas som en del av specialläkarexamen. Förslaget begränsar inte heller läkarens rätt att verka som handledare för en läkare som specialiserar sig. Syftet med utbildningen vid en hälsovårdscentral är att genom arbetet vid hälsovårdscentralen göra läkaren förtrogen med hela primärvårdsfältet. Förslaget understryker den utbildningsmässiga karaktären på utbildning vid en hälsovårdscentral och vikten av en kontinuerlig och systematiskt genomförd utbildning.

Förslaget uppfyller grundlagens krav på exakthet och avgränsning. Således kan förslaget antas i vanlig lagstiftningsordning.

Lagförslag

1.

Lag**om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) 4, 6 och 11 §, 24 a § 2 mom. och 40 a §,
 sådana de lyder, 4, 6 och 11 § i lag 1200/2007, 24 a § 2 mom. i lagarna 1550/2009 och 433/2010 och delvis i lag 433/2010 samt 40 a § i lag 46/2009, som följer:

4 §

Rätt att utöva läkar-, tandläkar-, specialist- och specialtandläkaryrket på grundval av utbildning som genomgått i Finland

En person som i Finland har genomgått grundutbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

En person som i Finland avlagt en examen som avses i förordning av statsrådet beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

Om särskild allmänläkarutbildning som avses i Europeiska unionens bestämmelser om erkännande föreskrivs genom förordning av statsrådet.

6 §

Rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket med stöd av principen om automatiskt erkännande

Den som är medborgare i en stat inom Europeiska unionen (EU-stat) eller en stat inom

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat) och som har avlagt grundexamen för läkare eller tandläkare i någon annan EU- eller EES-stat än Finland beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av en utbildning i någon annan EU- eller EES-stat än Finland i staten i fråga har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett bevis på formella kvalifikationer som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket, beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person inom de specialistkompetensområden för läkare och tandläkare som nämns i gemenskapens bestämmelser om erkännande och som gäller i Finland.

I denna lag avses med gemenskapens regler för erkännande bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer, nedan *yrkeskvalifikationsdirektivet*, och de bestämmelser i kommissionens förordningar som ansluter sig till genomförandet av direktivet.

11 §

Erkännande av utbildning som en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått i en stat utanför EU eller EES

En medborgare i en EU- eller EES-stat, som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården godkänd utbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet, beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva yrket i fråga som legitimerad yrkesutbildad person.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården beviljar på ansökan rätt att i Finland utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person i de specialiteter som gäller i Finland för den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som har genomgått sådan motsvarande utbildning i en stat utanför EU eller EES som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården har godkänt och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

En medborgare i en EU- eller EES-stat som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en motsvarande av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården godkänd utbildning och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet, beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva ett i 5 § 1 mom. avsett yrke som legitimerad yrkesutbildad person. En medborgare i en EU- eller EES-stat som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en utbildning som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården har godkänt, beviljas på motsvarande sätt av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yr-

kesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården.

Trots bestämmelserna i 1—3 mom. beviljar Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva ett i 4 § eller 5 § 1 mom. avsett yrke som legitimerad yrkesutbildad person eller rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården för den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av den utbildning han eller hon har genomgått i en stat utanför EU eller EES i någon annan EU- eller EES-stat än Finland har beviljats rätt att utöva yrket i fråga, under förutsättning att personen har utövat yrket i en EU- eller EES-stat under minst tre år efter det att rätten beviljades. Vid beviljandet av rätt tillämpas vad som föreskrivs i 8 § 4 mom.

24 a §

Centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

I registret införs följande uppgifter:

1) i fråga om en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården namn, personbeteckning, registernummer, hemadress, uppgift om rätt att utöva yrke och begränsning eller frångående av denna rätt, tillstånd att utöva yrke och återkallelse av detta tillstånd eller rätt att använda yrkesbeteckning för yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården och förbud att använda denna samt uppgift om den utbildning som rätten eller tillståndet att utöva yrke eller använda den skyddade yrkesbeteckningen grundar sig på,

2) avgöranden av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket som innehåller konstateranden av felaktigheter, försummelser eller klandervärt förfarande i den yrkesutbildade personens yrkesutövning samt uppgifter om varningar, bötes- eller fängelsestraff, avsättning eller avstängning från tjänsteutövning som har samband med yrkesutövningen,

3) identifikationskod, uppgift om rätt att vara verksam som specialist och specialtandläkare och om den utbildning som denna rätt grundar sig på, uppgift om av läkare genomgången särskild allmänläkarutbildning eller motsvarande utbildning, uppgift om specialistkompetens som innehas av en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården och om den utbildning som denna kompetens grundar sig på samt uppgift om den verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården där en sjukskötare har begränsad rätt att förskriva läkemedel,

4) uppgift om rätt att vara verksam som sjömansläkare enligt 1 § i lagen om godkännande av läkare som sjömansläkare (47/2009) och om den utbildning som rätten grundar sig på samt om sjömansläkarens arbetsplats med kontaktuppgifter,

5) namn, personbeteckning, registernummer och uppgift om när studierna har inletts och om genomförda studier i fråga om medicine, odontologie eller farmacie studerande som har genomfört de studier som det föreskrivs om i denna lag eller genom förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den.

40 a §

Meddelande av uppgifter om medicine, odontologie och farmacie studerande samt om dem som genomgått särskild allmänläkarutbildning

Universitet med undervisning i medicin, odontologi och farmaci ska lämna Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården namn och personbeteckning och uppgift om när studierna har inletts och om genomförda studier i fråga om sådana medicine, odontologie och farmacie studerande som har genomfört de studier som det föreskrivs om i denna lag och genom förordning av statsrådet

som utfärdats med stöd av den. För medicine studerande ska det uppges separat om de har genomfört studierna för de första fyra studieåren och separat om de har genomfört studierna för fem första studieåren.

Universitet med undervisning i medicin ska lämna Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården namn och personbeteckning i fråga om sådana läkare som har genomgått särskild allmänläkarutbildning som det föreskrivs om i denna lag och genom förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården inför i det register som avses i 24 a § särskild allmänläkarutbildning eller motsvarande utbildning i någon annan EU- eller EES-stat på basis av anmälan från den läkare som har genomgått utbildningen. Anmälan ska innehålla uppgift om namn, personbeteckning och genomförda studier i fråga om den läkare som har genomgått särskild allmänläkarutbildning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Läkare som vid lagens ikraftträdande är införda i Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens centralregister över yrkesutbildade personer inom hälsovården enligt 24 a § och som har rätt att utöva läkaryrket som legitimerade yrkesutbildade personer under ledning och tillsyn av en legitimerad läkare med rätt att självständigt utöva läkaryrket förs utan särskild ansökan in som legitimerade läkare i registret. Legitimerade allmänläkare förs vid lagens ikraftträdande utan särskild ansökan in i registret som legitimerade läkare som har genomgått särskild allmänläkarutbildning eller motsvarande utbildning.

De bestämmelser som gällde före lagens ikraftträdande tillämpas i tillämpliga delar på tandläkare vars utbildning inte har inbegripit en sex månaders fördjupad praktik.

2.

Lag**om ändring av 60 § och 65 § i lagen om hälso- och sjukvård**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om hälso- och sjukvård (/) 60 § 2 och 3 mom. samt
fogas till 65 § ett nytt 3 mom., varvid nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom.,
som följer:

60 §

Statens utbildningsersättning till andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården än universitetssjukhus

Om ett universitet för specialiseringsutbildning för läkare eller tandläkare anlitar någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården än ett universitetssjukhus, betalas en kommun, en samkommun, ett statligt sinnessjukhus eller någon annan serviceproducent som bestäms genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för kostnader som orsakas av specialiseringsutbildningen enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt. Ersättningen baserar sig på antalet realiserade utbildningsmånader. För kostnaderna för den nio månader långa utbildning vid en hälsovårdscentral som ingår i specialläkar- och specialtandläkarutbildning betalas ersättning av statsmedel endast om läkarens kunskaper om samarbetet mellan folkhälsoarbetet samt primärvården, den specialiserade sjukvården och socialvården har säkerställts i utbildningen vid en hälsovårdscentral. För den som fullgör utbildning vid en hälsovårdscentral ska dessutom utses en handledare som står i anställningsförhållande till en kommun eller en samkommun och som ska garantera utbildningens kvalitet och utveckling. Utbildning vid en hälsovårdscentral fullgörs i enlighet med den plan för kvalitetsledningen och verkställigheten av patientsäkerheten som nämns i 8 § 3 mom.

En kommun eller samkommun som är huvudman för ett sjukvårdsdistrikt eller en hälsovårdscentral och hälso- och sjukvårdsmyndigheten i landskapet Åland betalas på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av tjänstgöring som avses i 14 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (564/1994), av utbildning enligt 4 § i förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/1993) och därmed jämförbar utbildning och av praktisk tjänstgöring för legitimerade tandläkare enligt 6 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården och därmed jämförbar utbildning samt av fördjupad praktik i grundutbildningen för tandläkare. Ersättningen baserar sig på antalet personer som utbildas och antalet utbildningsmånader. Ersättning betalas dock inte för tjänstgöring som avses i 14 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården till den del tjänstgöringen överskrider sex månader, om inte Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kräver en längre tjänstgöring.

65 §

Användning av lokaler som hör till en samkommun för ett sjukvårdsdistrikt och till en kommun eller samkommun som är huvudman för en hälsovårdscentral för utbildning och forskning

Ett universitet har under den nio månader långa utbildning vid en hälsovårdscentral

som ingår i specialläkar- och specialtandläkarutbildning rätt att använda lokaler vid verksamhetsenheter inom primärvården enligt vad som avtalas mellan kommunen eller samkommunen och universitetet.

_____ Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 9 a § i lagen om privat hälso- och sjukvård**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) 9 a § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 1549/2009, som följer:

9 a §

Anmälan om självständig yrkesutövning

Av anmälan ska framgå
1) namn, personbeteckning, telefonnummer
och övriga kontaktuppgifter, utbildning och
uppgift om under vilket namn eller vilken
firma verksamheten utövas,
2) de hälso- och sjukvårdstjänster som till-
handahålls samt var de tillhandahålls,

3) uppgift om registrering i det förskotts-
uppbörsregister som avses i lagen om för-
skottsuppbörd,

4) den plats där journalhandlingarna förva-
ras,

5) den dag då verksamheten inleds,

6) en utredning om praktisk erfarenhet för
läkare och tandläkare.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av 40 § i universitetslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i universitetslagen (558/2009) 40 § 2 mom. som följer:

40 §

Målsatta tider för lägre och högre högskoleexamina

—————
Den målsatta tiden för högre högskoleexamen är

1) tre läsår i den utbildning som leder till veterinärmedicine licentiatexamen,

2) tre läsår i den utbildning som leder till medicine licentiatexamen när lägre högskoleexamen ingår i utbildningen, och sex läsår när lägre högskoleexamen inte ingår i utbildningen,

3) två och ett halvt läsår i den utbildning som leder till odontologie licentiatexamen

när lägre högskoleexamen ingår i utbildningen, och fem och ett halvt läsår när lägre högskoleexamen inte ingår i utbildningen,

4) två och ett halvt läsår i den utbildning som leder till musikmagisterexamen och psykologie magisterexamen, och

5) två läsår i en utbildning som leder till någon annan examen.
—————

—————
Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2011. Lagens 40 § 2 mom. 3 punkt tillämpas på studerande som inleder sina studier efter den 31 juli 2011 och på de studerande som inlett sina studier tidigare och som övergår till att avlägga odontologie licentiatexamen enligt nämnda punkt.

Helsingfors den 30 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

1.

Lag**om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) 4, 6 och 11 §, 24 a § 2 mom. och 40 a §, sådana de lyder, 4, 6 och 11 § i lag 1200/2007, 24 a § 2 mom. i lagarna 1550/2009 och 433/2010 och delvis i lag 433/2010 samt 40 a § i lag 46/2009, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

4 §

4 §

Rätt att utöva läkar-, tandläkar-, specialist- och specialtandläkaryrket på grundval av utbildning som genomgått i Finland

Rätt att utöva läkar-, tandläkar-, specialist- och specialtandläkaryrket på grundval av utbildning som genomgått i Finland

En person som i Finland har genomgått grundutbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket *som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga, vid en sådan verksamhetsenhet för hälso- och sjukvård som avses i 2 § 4 punkten i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) eller en sådan verksamhetsenhet inom socialvården som avses i 24 § i socialvårdslagen (710/1982).*

En person som i Finland har genomgått grundutbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket beviljas av *Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* på ansökan rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

En läkare som i Finland har genomgått särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare eller motsvarande i förordning av statsrådet avsedd utbildning beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att självständigt utöva allmänläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person. På motsvarande sätt beviljar Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan en tandläkare som i Finland har fullgjort den

praktiska tjänstgöring som föreskrivs genom förordning av statsrådet rätt att självständigt utöva tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

En person som i Finland avlagt en examen som avses i förordning av statsrådet beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

En person som i Finland avlagt en examen som avses i förordning av statsrådet beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

Om särskild allmänläkarutbildning som avses i Europeiska unionens bestämmelser om erkännande föreskrivs genom förordning av statsrådet.

6 §

Rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket med stöd av principen om automatiskt erkännande

Den som är medborgare i en stat inom Europeiska unionen (EU-stat) eller en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat) och som har avlagt grundexamen för läkare eller tandläkare i någon annan EU- eller EES-stat än Finland beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga, vid en sådan verksamhetsenhet som avses i 4 § 1 mom.

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av en utbildning i någon annan EU- eller EES-stat än Finland, vilken motsvarar särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare eller utbildning för tandläkare, i staten i fråga har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett bevis på formella kvalifikationer som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att självständigt vara verksam som allmänläkare eller tandläkare, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland självständigt utöva allmänläkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av en utbildning i

6 §

Rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket med stöd av principen om automatiskt erkännande

Den som är medborgare i en stat inom Europeiska unionen (EU-stat) eller en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat) och som har avlagt grundexamen för läkare eller tandläkare i någon annan EU- eller EES-stat än Finland beviljas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av en utbild-

någon annan EU- eller EES-stat än Finland i staten i fråga har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett bevis på formella kvalifikationer som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland självständigt utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person inom de specialistkompetensområden för läkare och tandläkare som nämns i gemenskapens bestämmelser om erkännande och som gäller i Finland.

I denna lag avses med gemenskapens regler för erkännande bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer, nedan *yrkeskvalifikationsdirektivet*, och de bestämmelser i kommissionens förordningar som ansluter sig till genomförandet av direktivet.

11 §

Erkännande av utbildning som en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått i en stat utanför EU eller EES

En medborgare i en EU- eller EES-stat, som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en av Rättsskyddscentralen för hälsovården godkänd utbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva yrket i fråga som legitimerad yrkesutbildad person *under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga, vid en sådan verksamhetsenhet som avses i 4 § 1 mom.*

En i 1 mom. avsedd läkare, som har genomgått särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare enligt 4 § 2 mom. eller en motsvarande utbildning i en stat utanför EU eller EES som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, beviljas av Rätts-

ning i någon annan EU- eller EES-stat än Finland i staten i fråga har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett bevis på formella kvalifikationer som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket, beviljas av *Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* på ansökan rätt att i Finland utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person inom de specialistkompetensområden för läkare och tandläkare som nämns i gemenskapens bestämmelser om erkännande och som gäller i Finland.

I denna lag avses med gemenskapens regler för erkännande bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer, nedan *yrkeskvalifikationsdirektivet*, och de bestämmelser i kommissionens förordningar som ansluter sig till genomförandet av direktivet.

11 §

Erkännande av utbildning som en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått i en stat utanför EU eller EES

En medborgare i en EU- eller EES-stat, som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en av *Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* godkänd utbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet, beviljas av *Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* på ansökan rätt att i Finland utöva yrket i fråga som legitimerad yrkesutbildad person.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården beviljar på ansökan rätt att i Finland utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person i de specialiteter som gäller i Finland för den som är medborgare i en EU- eller EES-

skyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland självständigt utöva allmänläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person. *På motsvarande sätt beviljar Rättsskyddscentralen för hälsovården en i 1 mom. avsedd tandläkare som har fullgjort den praktiska tjänstgöring som avses i 4 § 2 mom. rätt att i Finland självständigt utöva yrket som legitimerad tandläkare.*

Rättsskyddscentralen för hälsovården beviljar på ansökan rätt att i Finland utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person i de specialiteter som gäller i Finland för den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som har genomgått sådan motsvarande utbildning i en stat utanför EU eller EES som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

En medborgare i en EU- eller EES-stat som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en motsvarande av Rättsskyddscentralen för hälsovården godkänd utbildning och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva ett i 5 § 1 mom. avsett yrke som legitimerad yrkesutbildad person. En medborgare i en EU- eller EES-stat som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en utbildning som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, beviljas på motsvarande sätt av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården.

Utan hinder av 1–4 mom. beviljar Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva ett i 4 § eller 5 § 1 mom. avsett yrke som legitimerad yrkesutbildad person eller rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården för den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av den utbildning han eller hon har genomgått i

stat och som har genomgått sådan motsvarande utbildning i en stat utanför EU eller EES som *Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* har godkänt och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

En medborgare i en EU- eller EES-stat som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en motsvarande av Rättsskyddscentralen för hälsovården godkänd utbildning och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet, beviljas av *Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* på ansökan rätt att i Finland utöva ett i 5 § 1 mom. avsett yrke som legitimerad yrkesutbildad person. En medborgare i en EU- eller EES-stat som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en utbildning som *Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* har godkänt, beviljas på motsvarande sätt av *Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* på ansökan rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården.

Trots bestämmelserna i 1–3 mom. beviljar *Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* på ansökan rätt att i Finland utöva ett i 4 § eller 5 § 1 mom. avsett yrke som legitimerad yrkesutbildad person eller rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården för den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av den utbildning han eller hon har genomgått i en stat utanför

en stat utanför EU eller EES i någon annan EU- eller EES-stat än Finland har beviljats rätt att utöva yrket i fråga, under förutsättning att personen har utövat yrket i en EU- eller EES-stat under minst tre år efter det att rätten beviljades. Vid beviljandet av rätt tillämpas vad som föreskrivs i 8 § 4 mom.

EU eller EES i någon annan EU- eller EES-stat än Finland har beviljats rätt att utöva yrket i fråga, under förutsättning att personen har utövat yrket i en EU- eller EES-stat under minst tre år efter det att rätten beviljades. Vid beviljandet av rätt tillämpas vad som föreskrivs i 8 § 4 mom.

24 a §

Centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

I registret införs följande uppgifter:

1) i fråga om en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården namn, personbeteckning, registernummer, hemadress, uppgift om rätt att utöva yrke och begränsning eller fråntagande av denna rätt, tillstånd att utöva yrke och återkallelse av detta tillstånd eller rätt att använda yrkesbeteckning för yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården och förbud att använda denna samt uppgift om den utbildning som rätten eller tillståndet att utöva yrke eller använda den skyddade yrkesbeteckningen grundar sig på,

2) avgöranden av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket som innehåller konstateranden av felaktigheter, försummelser eller klandervärt förfarande i den yrkesutbildade personens yrkesutövning samt uppgifter om varningar, bötes- eller fängelsestraff, avsättning eller avstängning från tjänsteutövning som har samband med yrkesutövningen,

3) identifikationskod, uppgift om rätt att vara verksam som specialist och specialtandläkare och om den utbildning som denna rätt grundar sig på, uppgift om specialistkompetens som innehas av en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården och om den utbildning som denna kompetens grundar sig på samt uppgift om den verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården där en sjukskötare har begränsad rätt att förskriva läkemedel,

24 a §

Centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

I registret införs följande uppgifter:

1) i fråga om en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården namn, personbeteckning, registernummer, hemadress, uppgift om rätt att utöva yrke och begränsning eller fråntagande av denna rätt, tillstånd att utöva yrke och återkallelse av detta tillstånd eller rätt att använda yrkesbeteckning för yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården och förbud att använda denna samt uppgift om den utbildning som rätten eller tillståndet att utöva yrke eller använda den skyddade yrkesbeteckningen grundar sig på,

2) avgöranden av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket som innehåller konstateranden av felaktigheter, försummelser eller klandervärt förfarande i den yrkesutbildade personens yrkesutövning samt uppgifter om varningar, bötes- eller fängelsestraff, avsättning eller avstängning från tjänsteutövning som har samband med yrkesutövningen,

3) identifikationskod, uppgift om rätt att vara verksam som specialist och specialtandläkare och om den utbildning som denna rätt grundar sig på, *uppgift om av läkare genomgången särskild allmänläkarutbildning eller motsvarande utbildning*, uppgift om specialistkompetens som innehas av en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården och om den utbildning som denna kompetens grundar sig på samt uppgift om den verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården där en sjukskötare har begränsad rätt att förskriva läkemedel,

4) uppgift om rätt att vara verksam som sjömansläkare enligt 1 § i lagen om godkännande av läkare som sjömansläkare (47/2009) och om den utbildning som rätten grundar sig på samt om sjömansläkarens arbetsplats med kontaktuppgifter,

5) namn, personbeteckning, registernummer och uppgift om när studierna har inletts och om genomförda studier i fråga om medicine, odontologie eller farmacie studerande som har genomfört de studier som det föreskrivs om i denna lag eller genom förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den.

4) uppgift om rätt att vara verksam som sjömansläkare enligt 1 § i lagen om godkännande av läkare som sjömansläkare (47/2009) och om den utbildning som rätten grundar sig på samt om sjömansläkarens arbetsplats med kontaktuppgifter,

5) namn, personbeteckning, registernummer och uppgift om när studierna har inletts och om genomförda studier i fråga om medicine, odontologie eller farmacie studerande som har genomfört de studier som det föreskrivs om i denna lag eller genom förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den.

40 a §

Meddelande av uppgifter om medicine, odontologie och farmacie studerande

Universitet med undervisning i medicin, odontologi och farmaci ska lämna Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården namn och personbeteckning och uppgift om när studierna har inletts och om genomförda studier i fråga om sådana medicine, odontologie och farmacie studerande som har genomfört de studier som det föreskrivs om i denna lag och genom förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den. För medicine studerande ska det uppges separat om de har genomfört studierna för de första fyra studieåren och separat om de har genomfört studierna för fem första studieåren

40 a §

*Meddelande av uppgifter om medicine, odontologie och farmacie studerande **samt om dem som genomgått särskild allmänläkarutbildning***

Universitet med undervisning i medicin, odontologi och farmaci ska lämna Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården namn och personbeteckning och uppgift om när studierna har inletts och om genomförda studier i fråga om sådana medicine, odontologie och farmacie studerande som har genomfört de studier som det föreskrivs om i denna lag och genom förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den. För medicine studerande ska det uppges separat om de har genomfört studierna för de första fyra studieåren och separat om de har genomfört studierna för fem första studieåren.

Universitet med undervisning i medicin ska lämna Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården namn och personbeteckning i fråga om sådana läkare som har genomgått särskild allmänläkarutbildning som det föreskrivs om i denna lag och genom förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården inför i det register som avses i 24 a § särskild allmänläkarutbildning eller motsvarande utbildning i någon annan EU- eller EES-stat på basis av anmälan från den läkare som har genomgått utbildningen.

Anmälan ska innehålla uppgift om namn, personbeteckning och genomförda studier i fråga om den läkare som har genomgått särskild allmänläkarutbildning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Läkare som vid lagens ikraftträdande är införda i Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens centralregister över yrkesutbildade personer inom hälsovården enligt 24 a § och som har rätt att utöva läkaryrket som legitimerade yrkesutbildade personer under ledning och tillsyn av en legitimerad läkare med rätt att självständigt utöva läkaryrket förs utan särskild ansökan in som legitimerade läkare i registret. Legitimerade allmänläkare förs vid lagens ikraftträdande utan särskild ansökan in i registret som legitimerade läkare som har genomgått särskild allmänläkarutbildning eller motsvarande utbildning.

De bestämmelser som gällde före lagens ikraftträdande tillämpas i tillämpliga delar på tandläkare vars utbildning inte har inbegripit en sex månaders fördjupad praktik.

2.

Lag**om ändring av 60 § och 65 § i lagen om hälso- och sjukvård**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om hälso- och sjukvård (/) 60 § 2 och 3 mom. samt
fogas till 65 § ett nytt 3 mom., varvid nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom.,
som följer:

Gällande lydelse

60 §

Statens utbildningsersättning till andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården än universitetssjukhus

Om ett universitet för specialiseringsutbildning för läkare eller tandläkare anlitar någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården än ett universitetssjukhus, betalas på kalkylmässiga grunder till en kommun, en samkommun, ett statligt sinnessjukhus eller någon annan serviceproducent som bestäms genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ersättning av statsmedel för kostnader som föränleds av specialiseringsutbildningen enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt. Ersättningen baserar sig på antalet realiserade utbildningsmånader.

Föreslagen lydelse

60 §

Statens utbildningsersättning till andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården än universitetssjukhus

Om ett universitet för specialiseringsutbildning för läkare eller tandläkare anlitar någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården än ett universitetssjukhus, betalas en kommun, en samkommun, ett statligt sinnessjukhus eller någon annan serviceproducent som bestäms genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för kostnader som orsakas av specialiseringsutbildningen enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt. Ersättningen baserar sig på antalet realiserade utbildningsmånader. *För kostnaderna för den nio månader långa utbildning vid en hälsovårdscentral som ingår i specialläkar- och specialtandläkarutbildning betalas ersättning av statsmedel endast om läkarens kunskaper om samarbetet mellan folkhälsoarbetet samt primärvården, den specialiserade sjukvården och socialvården har säkerställts i utbildningen vid en hälsovårdscentral. För den som fullgör utbildning vid en hälsovårdscentral ska dessutom utses en handledare som står i anställningsförhållande till en kommun eller en samkommun och som ska garantera utbildningens kvalitet och utveckling. Utbildning vid en hälsovårdscentral fullgörs i enlighet*

Till en kommun eller samkommun som är huvudman för ett sjukvårdsdistrikt eller en hälsovårdscentral samt till hälso- och sjukvårdsmyndigheten i landskapet Åland betalas på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av tjänstgöring som avses i 14 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (564/1994), utbildning enligt 4 § i förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/1993) och därmed jämförbar utbildning samt för kostnader som föranleds av praktisk tjänstgöring för legitimerade tandläkare enligt 6 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården och därmed jämförbar tjänstgöring. Ersättningen baserar sig på antalet personer som utbildas och på antalet utbildningsmånader. Ersättning betalas dock inte för tjänstgöring som avses i 14 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården till den del tjänstgöringen överskrider sex månader, om inte Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården förutsätter en längre tjänstgöring.

med den plan för kvalitetsledningen och verkställigheten av patientsäkerheten som nämns i 8 § 3 mom.

En kommun eller samkommun som är huvudman för ett sjukvårdsdistrikt eller en hälsovårdscentral och hälso- och sjukvårdsmyndigheten i landskapet Åland betalas på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av tjänstgöring som avses i 14 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (564/1994), av utbildning enligt 4 § i förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/1993) och därmed jämförbar utbildning och *av praktisk tjänstgöring för legitimerade tandläkare* enligt 6 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården och därmed jämförbar utbildning samt av fördjupad praktik i grundutbildningen för tandläkare. Ersättningen baserar sig på antalet personer som utbildas och antalet utbildningsmånader. Ersättning betalas dock inte för tjänstgöring som avses i 14 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården till den del tjänstgöringen överskrider sex månader, om inte Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kräver en längre tjänstgöring.

65 §

Användning av lokaler som hör till en samkommun för ett sjukvårdsdistrikt och till en kommun eller samkommun som är huvudman för en hälsovårdscentral för utbildning och forskning

Ett universitet har under den nio månader långa utbildning vid en hälsovårdscentral som ingår i specialläkar- och specialtandläkarutbildning rätt att använda lokaler vid verksamhetsenheter inom primärvården enligt vad som avtalas mellan kommunen eller samkommunen och universitetet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 9 a § i lagen om privat hälso- och sjukvård**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) 9 a § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 1549/2009, som följer:

Gällande lydelse

9 a §

Anmälan om självständig yrkesutövning

Av anmälan ska framgå

- 1) namn, personbeteckning, telefonnummer och övriga kontaktuppgifter, utbildning och uppgift om under vilket namn eller vilken firma verksamheten utövas,
- 2) de hälso- och sjukvårdstjänster som tillhandahålls samt var de tillhandahålls,
- 3) uppgift om registrering i det förskotts-uppbördsregister som avses i lagen om förskottsuppbörd,
- 4) den plats där journalhandlingarna förvaras,
- 5) den dag då verksamheten inleds.

Föreslagen lydelse

9 a §

Anmälan om självständig yrkesutövning

Av anmälan ska framgå

- 1) namn, personbeteckning, telefonnummer och övriga kontaktuppgifter, utbildning och uppgift om under vilket namn eller vilken firma verksamheten utövas,
- 2) de hälso- och sjukvårdstjänster som tillhandahålls samt var de tillhandahålls,
- 3) uppgift om registrering i det förskotts-uppbördsregister som avses i lagen om förskottsuppbörd,
- 4) den plats där journalhandlingarna förvaras,
- 5) den dag då verksamheten inleds,
- 6) en utredning om praktisk erfarenhet för läkare och tandläkare.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av 40 § i universitetslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i universitetslagen (558/2009) 40 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

40 §

*Målsatta tider för lägre och högre högskole-
examina*

Den målsatta tiden för högre högskoleexa-
men är

1) tre läsår i den utbildning som leder till
veterinärmedicine licentiatexamen,

2) tre läsår i den utbildning som leder till
medicine licentiatexamen när lägre högskole-
examen ingår i utbildningen, och sex läsår när
lägre högskoleexamen inte ingår i utbildning-
en,

3) två läsår i den utbildning som leder till
odontologie licentiatexamen när lägre hög-
skoleexamen ingår i utbildningen, och fem
läsår när lägre högskoleexamen inte ingår i
utbildningen,

4) två och ett halvt läsår i den utbildning
som leder till musikmagisterexamen och psy-
kologie magisterexamen, och

5) två läsår i en utbildning som leder till
någon annan examen.

Föreslagen lydelse

40 §

*Målsatta tider för lägre och högre högskole-
examina*

Den målsatta tiden för högre högskoleexa-
men är

1) tre läsår i den utbildning som leder till
veterinärmedicine licentiatexamen,

2) tre läsår i den utbildning som leder till
medicine licentiatexamen när lägre högsko-
leexamen ingår i utbildningen, och sex läsår
när lägre högskoleexamen inte ingår i utbild-
ningen,

3) två och *ett halvt* läsår i den utbildning
som leder till odontologie licentiatexamen
när lägre högskoleexamen ingår i utbildning-
en, och fem och *ett halvt* läsår när lägre hög-
skoleexamen inte ingår i utbildningen,

4) två och ett halvt läsår i den utbildning
som leder till musikmagisterexamen och
psykologie magisterexamen, och

5) två läsår i en utbildning som leder till
någon annan examen.

*Denna lag träder i kraft den 1 augusti
2011. Lagens 40 § 2 mom. 3 punkt tillämpas
på studerande som inleder sina studier efter
den 31 juli 2011 och på de studerande som
inlett sina studier tidigare och som övergår
till att avlägga odontologie licentiatexamen
enligt nämnda punkt.*